

amtsvis for Landdistrikterne, og det er jo en selvfølge, at der maa være 2 Klasser af Taksationsinspektører, da det er yderst sjældent, at den, der har god Indsigt i at bedømme en Landejendom, ogsaa forstaaer sig til stræffelig paa at bedømme en Købstejendom. Man har altsaa, som sagt, troet, at der maa udnævnes 2 Klasser af Taksationsinspektører, og det vil selvfølgelig blive overladt til Indenrigsministeren at bestemme baade deres Distrikters Størrelse, og hvorledes disse Inspektører i det hele have at forholde sig. Over for Landkreditforeningerne har man ikke troet, at det vilde forvolde dem nogen forøget Udgift at hvide et lille Honorar som Diæter og Rejsegodtgørelse til Taksationsinspektørerne, da Kreditforeningernes Repræsentanter saa slippe fri for de Forretninger, hvorfor de selvfølgelig nu ogsaa oppebære et Vederlag. Man har derfor ikke troet, det kunde være en forøget Byrde for Kreditforeningerne, men at det kunde være dem ligeegyldigt, enten de udrede Udgifterne til Repræsentanterne eller til Taksationsinspektørerne. I det hele taget har man troet, at der er nogen Mangel ved den Maade, hvorpaa Taksationerne og det hele Væsen nu er indrettet. Man har jo nemlig ikke alene ladet Interessenterne paa en vis Maade udnævne baade Taksationsmændene og Repræsentanterne, men i enkelte Kreditforeninger har man tillige udshyft Repræsentant- og Taksationskredsen saaledes, at baade Repræsentanter og Taksationsmænd komme til at staa Interessenterne altfor nær, og i hvor hæderlige og retfærdige de for øvrigt kunne være, kan man dog ikke være sikker paa, at de kunne være fri for nogen Paavirkning af dem, af hvis Valg de ere afhængige. Derfor har Mindretallet troet, det vilde være i Kreditforeningernes egen Interesse, at der foregik en Forandring i disse Forhold, og her, hvor der kræves af Staten, at den skal hvide Garanti, er det en selvfølge, at Staten har en ubetinget Ret til ogsaa at stille sine Betingelser og øve sin Indflydelse, for at Laanene kunne være saa sikre og Taksationsforretningerne, som ligge til Grund for Laanene, saa paalidelige som vel muligt. Derfor, og for at hjælpe til, at denne Sag maatte kunde komme noget videre, har Mindretallet troet at burde foreslaa disse noget indstrænkende Bestemmelser, fordi man selvfølgelig ogsaa ønsker og sætter Pris paa, at der kunde komme noget ud af denne Sag. Jeg tror derfor, at naar disse Bestemmelser, som jeg her har tilladt mig at antyde, vedtoges, baade Bestemmelsen om at anfætte Laanene med Størrelse til $\frac{1}{10}$ af Taksationssummen og Bestemmelsen med Hensyn til Taksato-

rerne, saa vil derved naas en saadan Sikkerhed, at der fra Statens Side ikke under nogen Omstændighed kan tænkes nogen Fare for, at den løber nogen Risiko. Derfor tillader jeg mig paa Mindretallets Vegne at anbefale de af os stillede Endringsforslag.

Svaring: Hvorvidt de Forslag, som findes i det foreliggende af den ærede Indenrigsminister fremlatte Lovforslag, indeholdende Forslag til Endringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter, paa ethvert Punkt kunne siges at være hensigtsmæssige og virkelige Forbedringer, kunde maatte være noget tvivlsomt. Jeg for mit Vedkommende skal erkende, at de maatte kunne være paa deres Plads, være hensigtsmæssige over for nogle af de Kreditforeninger, som her omhandles, og de Gjendomme, som falde ind under dem; men jeg maa tilstaa, at jeg er bleven noget forbadset ved, at dette Forslag skulde opfattes som et Forslag, der skulde bidrage til at hjælpe Landbruget igennem de vanskelige Tider, de vanskelige Forhold, hvorunder det i Djebliffet befinder sig. Jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere, end at det i Virkeligheden netop for Landbruget vil være højt betænkeligt at komme ind paa at benytte de her foreslaaede Bestemmelser, og da særlig den overmaade lange Amortisation. Hvad er Grunden til, at Landbrugets Stilling i Djebliffet er saa særdeles trykket, og at Trykket føles saa stærkt, at i alt Fald Laagerne lyde saa højt i Sammenligning med, hvad Tilfældet er for Industriens Vedkommende, naaget de dog begge lide under den sælles Narraf, nemlig den stærke Nedgang i Varepriserne? Grunden er ikke den, som oftere ansøres, at særlig Landbrugsprodukterne ere faldne saa stærkt i Pris; thi i Virkeligheden turde det dog være, at adskillige andre Frembringelser ere faldne betydelig mere i Pris. Det er ganske vist saa, at en Del Landbrugsprodukter ere faldne meget stærkt; men der er adskillige andre, som i alt Fald indtil den seneste Tid ikke ere fulgte med i det almindelige Prisfald, eller i alt Fald ikke ere gaaede saa langt ned; der findes nogle Frembringelser, som til Dels endog have kunnet hævide deres Pris og det netop Frembringelser, som for det danske Landbrug spiller en stor Rolle, f. Eks. Rød og Smør. (Modsigelse). Jeg staaer indtil den seneste Tid — i den seneste Tid er der stet nogen Forandring; men jeg overstuer her den længere Narrafte, i hvilken Prisfaldet er foregaaet, og jeg tror, at Rigtigheden af denne Paastand ikke vil blive bestridt. Hvad er da Grunden til, at Trykket